

[Sundhedsministeren]

ret et forskningscenter for forebyggelse af sygdomme relateret til miljøfaktorer i bred forstand, f.eks. ydre miljø, boligmiljø, arbejdsmiljø, kost, alkohol og tobak. På arbejdsmiljøområdet gennemfører Arbejdsmiljøinstituttet og Arbejdstilsynet dokumentationsopgaver, konkrete undersøgelser af arbejdspladser og årsagssøgende forskning.

Forsøgsvirksomhed er et centralt led i de omstillingsprocesser, både sundheds- og socialsektor gennemfører. Igennem sundhedspuljen er der siden programmets start ydet støtte til en række forsøg på forebyggelsesprogrammets prioriterede områder. En samling af de mest vellykkede erfaringer vil inden sommeren 1991 blive præsenteret i form af en særlig publikation. Det tidligere nævnte EHLASS-program er et andet eksempel. Den samlede undersøgelsesvirksomhed har til formål at udbygge den sundhedsfaglige viden til brug for forebyggelsesprioriteringen og tilrettelæggelsen af konkrete forebyggelsesaktiviteter. Større viden om effektive foranstaltninger og viden om befolkningens motiver for adfærdsændringer er afgørende for en mere målrettet indsats.

Hovedlinier for det kommende forebyggelsesarbejde

Regeringen fastholder forebyggelsesprogrammets prioriteringer i arbejdet fremover.

Grundlaget for forebyggelsesprogrammet er at sikre en bedre balance mellem samfundets indsats i miljø, arbejdsmiljø, transportsektor, bolig og kultur-, undervisnings-, social- og sundhedssektoren på den ene side og det enkelte menneskes og den enkelte families indsats for egen sundhed på den anden side. Det betyder ikke, at indsatsen fra samfundets side kan slækkes. Den skal fortsat udvikles, og prioriteringer på sundhedsfagligt grundlag skal inddrages i alle sektorer. Men det ændrede sygdomsbillede – velfærdssygdommene – tilsiger klart, at inddragelse af befolkningens livsstil er uomgængelig, hvis sundhedstilstanden skal forbedres mærkbart fremover.

Forebyggelse skal være et led i menneskers hverdag – ikke kun ved pjecer og plakater, men ved, at vilkårene i det enkelte menneskes dagligdag gøres stadig mere forebyggelsesrigtige. Det gælder i særlig grad arbejdspladsen og uddannelsesstedet.

At give den enkelte livsgnist, selvtillid og meningsfulde aktiviteter i dagligdagen er en fundamental modvægt mod sundhedsskadelig adfærd. Men forebyggelsestanken fremmes ikke ved omklamring og umyndiggørelse. Forebyggelsens budskab må være, at sundheden er grundlaget for et produktivt liv og for et liv med rige oplevelser, mens sygdom og funktionstab forringer den enkeltes livskvalitet. Det ved den ældre del af befolkningen, men det er meget vanskeligt at motivere yngre til at ændre adfærd på dette grundlag. Der skal derfor anvendes en mere nuanceret, målrettet og situationsbestemt information. Det betyder også, at der må gives mulighed for at arbejde ukonventionelt. De meget bredt anlagte kampagner – de mange OBS'er uden indbyrdes koordination – må afløses af mere præcist rettede aktiviteter. Mange mennesker reagerer imod kampagner, de ikke er målgruppe for, men som de alligevel udsættes for, når de meget brede medier anvendes. De centrale myndigheders opgaver skal fremover i højere grad gå ud på at udvikle materiale til de lokale myndigheders brug og kun, når det er klart motiveret, henvende sig bredt til den samlede befolkning.

Regeringens forebyggelsesprogram angiver sigtelinierne for de kommende år. Det drejer sig ikke nu i første række om at udvikle mange nye initiativer, men om at konsolidere og fastholde den bestående indsats.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave. (Ophævelse af afgiften for almennyttige institutioner m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/2 91. Første behandling 5/3 91. Betænkning 24/4 91. Anden behandling 30/4 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 120 stemmer (S, KF, V, SF, FP, RV, CD og KRF); 1 (CD) stemte (ved en fejlafstemning) hverken for eller imod.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Generhvervelse af førerret og konfiskation af motorøretøjer).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 17/1 91. Første behandling 5/2 91. Betænkning 18/4 91. Anden behandling 25/4 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ønskenummerplader).

Af Tom Behnke (FP) og Nør Christensen (CD) m.fl.

(Fremsat 18/1 91. Første behandling 5/2 91. Betænkning 11/4 91. Anden behandling 25/4 91. Tillægsbetænkning 30/4 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

SF udtalte sig forholdsvis positivt om dette forslag, da vi førstebehandlede det. Det har under udvalgsarbejdet imidlertid vist sig, at vi ikke kan forhindre, at ønskenummerplader kan betragtes som en reklameudgift og udgiften hertil trækkes fra på selvangivelsen. Det er vi ikke tilhængere af, så derfor ender det med, at vi stemmer imod lovforslaget.

Erling Christensen (S):

Efter at vi i sidste øjeblik blev gjort bekendt med, hvilke øvrige problemer anvendelse af ønskenummerplader kan pålægge både Rigspolitichefen og kommende købere af disse, er jeg glad for, at Socialdemokratiet ikke er med på dette lovforslag.

Anvendelse af ønskenummerplader vil kunne indebære en krænkelse af et beskyttet varemærke. Dem har vi over 100.000 af her i Danmark; lægger vi hertil EF-varemærker, der behandles i lovforslag nr. L 83, som ligger her i Tinget, kan jeg forestille mig, at tallet når op på mange gange hundrede tusinde forskellige varemærker, som ønskenummerpladekøbere uagtsomt kan komme til at krænke. Lægger vi hertil krænkelse af navnelov, firmalov, selskabslov og markedsføringslov, når vi op på utallige muligheder for krænkelse af rettighedshavere.

Det vil efter det optrykte bilag til tillægsbetænkningen, som jeg skal citere fra, »formodentlig være hensigtsmæssigt at indføre en ordning som den, der gælder i Sverige, hvorefter ansøgeren skriftligt skal erklære at have fået samtykke fra eventuelle rettighedshavere.«

Det kan altså være millioner af forskellige rettighedshavere, det kan dreje sig om. Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han administrativt vil indføre en sådan ordning, som han beskriver i den besvarelse til Retsudvalget, som jeg citerede. Hvis ministeren ikke vil kræve skriftligt samtykke, vil han let kunne sætte mennesker i en meget uheldig situation, måske med store erstatningskrav til følge.

Jeg vil gerne kort sige, at jeg synes, den sidste besvarelse fra ministeren har gjort sagen mere indviklet end oplyst. Jeg kunne jo godt gentage mit spørgsmål til skatteministeren: Kan det virkelig passe, at der skal være fradragsret for køb